

get kommer der jo fra alle Medlemmer, som taler — og de tavse taler maaske i saa Henseende højere end de talende — bestandig Krav, og det er disse Krav, man nede i Folketingets Finansudvalg — og naturligvis ogsaa i Ministeriet — ikke har synderlig Evne til at møde med Nej. Let er det jo heller ikke, naar Kravene er begrundede, og let er det ikke at faa en Finanslov bragt til at ende med et stort og rigeligt Overskud, naar man mener at kunne nøjes med et ringe Overskud. Evnen til at sige Nej er, som jeg har tilladt mig at sige, ikke stærkt repræsenteret her i Rigsdagen, men det kan jo være, at naar der nu kommer Kvinder ind i Rigsdagen — og de vil jo snart komme —, vil de have en ganske anden Evne til at sige Nej — de er jo mere vant til at afslaa Frierier end vi Mænd. Maaske der derved kan komme en Sparsommelighedens Aand; den nye Grundlov vil maaske i den Henseende virke opdragende og moraliserende paa dette og ikke mindst paa det andet høje Ting.

Paa Udgiftssiden er der ikke opført nogen Udgift af Betydning, som Folketingets Finansudvalg ikke har været enig med Regeringen om. Alle Bebrejdelserne kan derfor med lige saa god Ret rejses til dette og til Folketinget som til Ministeriet. Regeringen har ikke trumfet noget igennem paa dette Finanslovsforslag. Jeg tør maaske dertil føje, at det er intet partipolitisk Finanslovsforslag, det høje Landsting i Øjeblikket staar overfor at vedtage. Ligesom det nugældende Skattesystem, for øvrigt Overskatteraadet, hvis Virksomhed har været omtalt her, var noget, det nuværende Ministerium forefandt, da det overtog Regeringen, og ikke har søgt at faa forandret, saaledes har vi ikke søgt at benytte den Tid, hvori vi er de styrende, til at præge dette Finanslovsforslag partipolitisk, fordi vi har tiltraadt Regeringen med en hel anden Opgave, nemlig den at føre det Grundlovsforslag igennem, som vel nu snart vil blive vedtaget i dette høje Ting. Derimod var det ikke vor Opgave at træffe en anden Ordning i finansiel Henseende. Naar den ærede Ordfører for Socialdemokraterne (Harald Jensen) har udtalt sin Villighed til at stemme for dette Finanslovsforslag trods Militærbevillingerne,

som kan gøres op til 26 Mill. Kr. — jeg tror, at det ærede Medlem nævnedes 28 Millioner; men hvis saa er, er det ikke ganske rigtigt; der kan ikke drages mere ind derunder end 26 Millioner —, maa jeg sige, at noget ganske lignende gælder i Virkeligheden den nuværende Regering og det Parti, den repræsenterer. Det er ikke vort Finanslovsforslag i den Forstand, vi fremsætter overfor det høje Ting. De militære Udgifter vilde neppe have naaet dette Beløb, hvis vi ganske frit havde kunnet raade over, hvilket Finanslovsforslag vi vilde søge at faa vedtaget. Ogsaa dette synes jeg, det høje Landsting maa tage noget Hensyn til. Finanslovsforslaget med den Udgiftsside, som findes her, og som ikke mindst præges af det nævnte uhyre Beløb, er ikke særlig Ministeriets. Og hvad de andre, de civile Udgifter angaar, har der været almindelig Enighed om dem, og indtil dette Øjeblik har ingen kunnet paa-pege noget Sted, hvor der er ødslet, eller hvor Udgiftsbevillingen ikke er velbegrundet — jeg tænker ikke her paa de ganske smaa Udgifter paa 1,000 eller 2,000 Kr. til Understøttelse af dette eller hint, som man naturligvis kan tale meget længe om og kritisere meget stærkt; men de Bevillinger, som har nogen Betydning.

Jeg kommer saa til Balancen. Dette Finanslovsforslag kom til Folketinget med et Overskud paa 4,100,000 Kr., og man synes, det er særdeles meget, at dette Overskud er forsvundet under Finanslovbehandlingen — det er sagt af den ærede Ordfører; og med Rette. Men hvorledes er det forsvundet? Der er for det første blevet opført en Udgift til Veteranerne af ca. 1,700,000 Kr. og dernæst Renter og Afdrag paa det Statslaan, som denne Regering maatte optage ifølge Finanslovbevilling, med 195,000 Kr. Tilsammen bliver dette 1,875,000 Kr. Saa har Folketinget forlangt — og det synes mig med Rette —, at Epidemiuudgifterne og Alderdomsunderstøttelsen skulde opføres med Beløb, som mere svarede til den virkelige Udgift paa Statsregnskabet, medens det i mange Aar havde været Praksis at nøjes med et kalkuleret Beløb. Det androg tilsammen $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., nemlig 250,000 Kr. paa hver af disse Konti. Dernæst kom det Sindssygehospital, som alle-